

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **T. L. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10 2005, č. j. 36 Az 275/2004 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně dne 13. 12. 2005 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2004, č. j. OAM-3196/VL-07-05-2004. Tímto správním rozhodnutím nebyl stěžovatelce udělen azyl pro nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně bylo rozhodnuto, že se na ni jako na cizinku nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Ze spisu vyplynulo, že stěžovatelce bylo napadené rozhodnutí krajského soudu doručeno dne 21. 11. 2005. Rozsudek byl doručován do vlastních rukou stěžovatelky. Ta nebyla dne 11. 11. 2005 při doručování zastížena, ačkoli se v místě doručení zdržovala (viz výpis z evidence azylantů na č. l. 25 soudního spisu). Proto byla písemnost uložena na poště a stěžovatelka byla příslušným oznámením pošty vyzvána, aby si písemnost vyzvedla. To však stěžovatelka neučinila. Jelikož si stěžovatelka zásilku nevyzvedla do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty, tedy pondělí 21. 11. 2005, za den doručení [§ 50c odst. 4 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění, § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“)].

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pondělí

21. 11. 2005. Poslední den lhůty připadá na pondělí 5. 12. 2005, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná osobně až dne 13. 12. 2005 byla tedy podána opožděně.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. V případě, že by Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Stěžovatelka však kasační stížnost podala opožděně, a ta je tedy nepřijatelná.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu